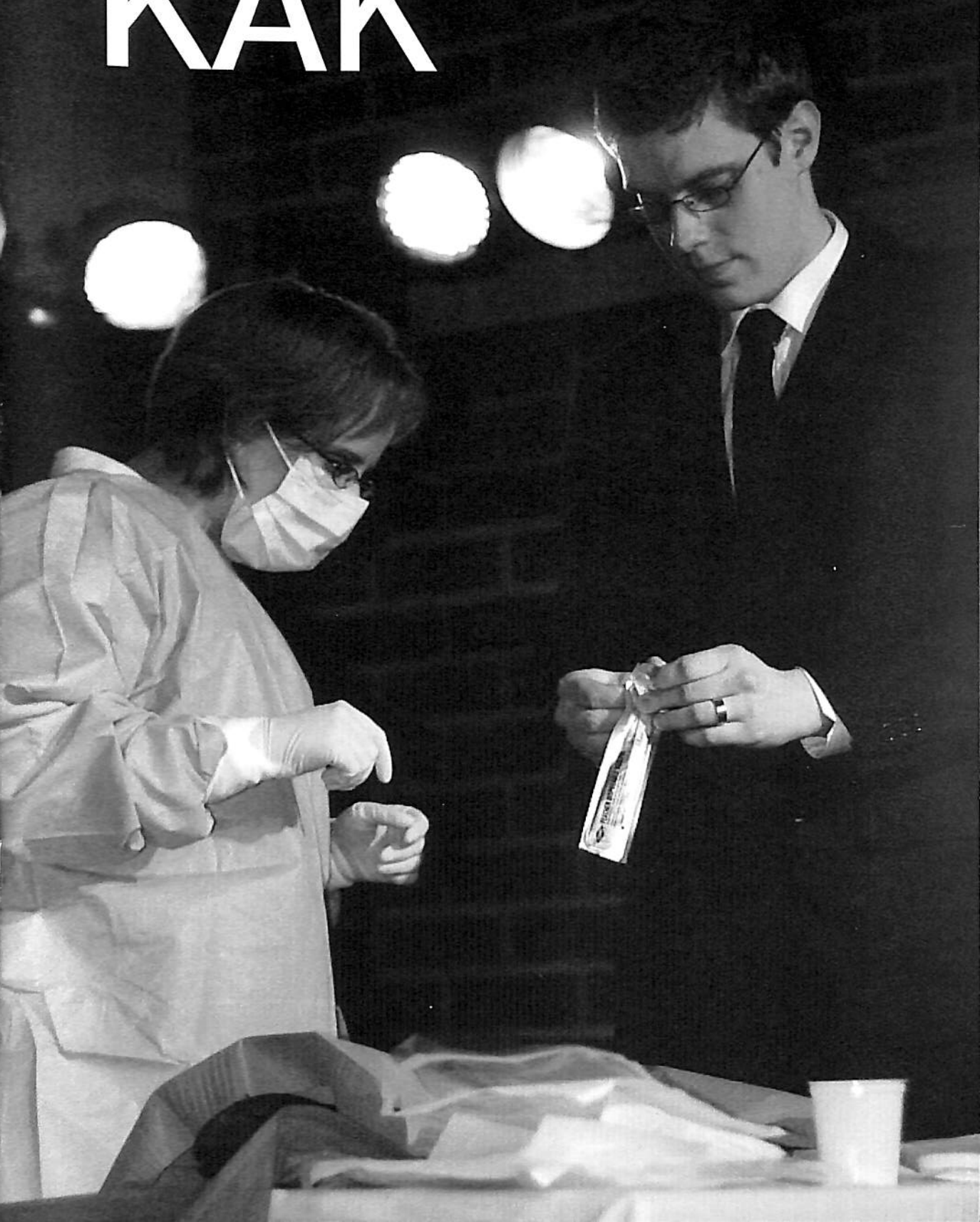

KÄK

2/2009

KÄK

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen
Osakunnan jäsenlehti
Perustettu 1930
ISSN 0786-0315

Numero 2/2009

1. painos joulukuu 2009
Painopaikka Uniprint
Painosmäärä 80 kpl

Julkaisija

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen
Osakunta r.y.
Rehtorinpellonkatu 4-6 B
20500 Turku
Puh. 02-232 8391
E-mail: sko@utu.fi
Web: <http://sko.utu.fi/>

Toimitus

Päätoimittaja ja taitto:
Anna Stenman

Toimittajat:
Aki Halonen
Petri Teräspuro

Valokuvat:
Mira Tammelin
Aake Kinnunen
Mari Kuosmanen
et.al.

Kannen valokuva:
Mira Tammelin

Sisällys

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Kuraattorin höpinät
- 5 Uutisia
- 6 Menneitä tapahtumia: Halloween
- 7 Menneitä tapahtumia: Seniorijuhlat
- 8 Menneitä tapahtumia: Pikkujoulut
- 9 Miestenkerho suosittelee
- 10 Chevaliers de la Table Rouge
- 11 Viinikerhon kuulumisia
- 12 SKO Open
- 14 Vuosijuhlaetiketti
- 16 Nähtyä, kuultua, haistettua, maistettua
In & Out

Pääkirjoitus

Vuoden jälkimmäinen KÄK meni vähän pitkäksi, mutta ei anneta sen häiritä. Syksyn aikana on ollut monta hienoa tapahtumaa, joista saatiin kivoja kuvakollaaseja tähän numeroon. Niistä saa toivottavasti hieman kuvaa (ehe, ehe) siitä, mitä kaikkea osakunnalla sattuu ja tapahtuu.

Päätoimittajuus napsahti ensi vuodeltakin minulle, eli tutuilla linjoilla jatketaan. Syyskokouksessa valittiin toimittajiksi Petri Teräspuro ja Mari Kuosmanen, mutta muutkin kirjoittajat ovat ehdottomasti tervetulleita.

Ensi vuonna odottavat ainakin 85-vuotisjuhlat, joista toivottavasti saadaan kattava raportti seuraavaan lehteen. Uusi inspektorimme pitää myös esitellä ja luvassa on kaikkea muutakin hauskaa, kuten aina.

Jos tulee mieleen joku asia tai tapahtuma, josta erityisesti haluaisit kuulla, lähetä vinkki tännepäin niin hoidetaan homma kotiin. Valokuvia ja tekstejä osakunnan arjesta ja juhlasta saa myös lähettää. Satunnaisia juttuja ja ideoita otetaan innolla vastaan!

Anna Stenman
Päätoimittaja

Valokuva: Aake Kinnunen

Kuraattorin höpinät

Erään suomalaisen poliitikon tavoin haluan kiittää alussa kaikkia osakuntalaisia loistavasta alkuvuodesta, vaikka tulevaisuus ei välttämättä lupaa hyvää. Synkistely sikseen ja pureudutaan tähän syksyyn ja siihen, mitä ollaan saavutettu. Sehän tässä löpinässä olisi tarkoitus saada ulos kakistettua.

Loistavan webbitiimin ja muiden vaikuttajien ansiosta osakunnan sivut ovat lähestulkoon valmiit ja niihin voi tutustua uudessa domainissa. Syksyn aikana onkin tarkoitus vielä toteuttaa miestenkerholle ja osakunnan viinikerholle ChTR:lle omat maisteluiden arvosteluarkistonsa, jotta pöly ei peittäisi niitä osakunnan hyllyjen uumeniin ajan saatossa. Tärkeimpänä projektina kuitenkin on kulinaarisen tiedekunnan sivujen päivittäminen osakunnan sivujen yhteyteen, jotta tulevat väitökset saataisiin paremmin esille. Kyykkäliigan sivutkaan eivät pelastaudu tältä uudistuksen aallolta ja IT-laitokselta rekrytään melkein ammattilaisia tekemään uudenkarheahko järjestelmä, joka täyttää tämän päivän liigalaisen odotukset. Tässä tapauksessa kannattaa ottaa riski, mikäli huono sisäpiirin vitsi sallittaneen.

Tapahtumat ovat täyttäneet osakunnan syksyn aikataulun, ja erityisesti sitsit ovat runsaudellaan yllättäneet osakuntalaiset. Näistä beaanisitsien lisäksi mainittavimmat olivat luomupiirin kanssa järjestetyt sitsit, joissa luomupiiri menetti neitsyytensä tapahtumien järjestämisessä. Mikä olisikaan parempi kumppani kuin kierot savolaiset ja karskit karjalaiset? Lisäksi myös oma vaakunamestarimme järjestää vaakunasitsit toimistolle hankittujen vaakunoiden

ylistämiseksi, joten toivon monen osallistuvan näihin hänen työnsä kiitosjuhliin. Lukiessasi KÄKiä nyt, on osakuntaviikonloppu jo historian havinaa ja toivottavasti kaikki meni jälleen osakuntalaisittain. Jokainen itse päättäköön mitä se tarkoittaa.

Varjo kuitenkin lähestyy osakuntaa, ja vaikka vuodelle siirtynyt remonti antaa vielä armonaikaa valmistautua, niin murheellista tornihuhua kulkee tuulessa. Tarkoitan tietekin osakunnan toimistoa, joka ei voi remontin jälkeen toimia nyky muodossaan toimistotilana. Uskon kuitenkin, että vahvalla vaikuttamisella ja määrätietoisella asenteella saamme aikaan vieraaseen ympäristöön. Kolmen osakunnan ja niiden inspektoreiden allekirjoittama vetoamus kuitenkin velvoittaa TYY:tä auttamaan kaikin voimin, jotta Satakuntalais-Hämäläisen Osakunnan kanssa 1970-luvulla aloitettu yhteistoiminta voi jatkua samassa tutussa salissa.

Välillä muutos ei kuitenkaan ole pahaksi ja pidetään muistissa erään kirjailijan sanat: kyky ajatella tänään eri lailla kuin eilen erottaa viisaan itsepäisestä. Kaikesta epävarmuudesta huolimatta osakunta jatkaa ja toivotan kaikille hyvää loppusyksyä ja jännää uutta vuosikymmentä.

Syksyisin terveisin,

Petri Teräspuro

Uutisia

Kulinaarisen tiedekunnan nimityksiä

Seniorijuhlilla pidettiin peräti kaksi kulinaarisen tiedekunnan kokousta. Illan aikana nimitettiin Petri Teräspuro tiedekunnan notaariksi ja Antti Halonen uudeksi amanuenssiksi. Lisäksi Riikka Roine palkittiin kalakukkokirurgian MA professorin arvonimellä. Kokouksissa käsiteltiin myös Antti Halosen kandityö aiheella "Myö naatittiin monenlaista sekotusta" - Kulinaria Jaako Tepon laulussa Jälkitauti. Ensi vuoden juhlissa on luvassa lisää käsiteltävää, sillä kyseistä kandia odotetaan jatkettavaksi väitöskirjalla

ja uudelta kalakukkokirurgian professorilta odotetaan niinikään väitöstä sekä virkaanastujaisesitysmää.

Uusi dokaani on valittu

Dokaanit kutsuivat uudeksi jäseneksi veljeskuntaansa Antti Kaunismäen. Vastavalittu XXXI dokaani hillitelmöi ansiokkaasti läpi seniorijuhlien ja saavutti henkilökohtaisen ennätyksen 19 like-merkinnällä Facebook-statuksessaan.

Vastavalittu dokaani, kuraattori approves. Valokuva: Mira Tammelin

Halloween

Anna Stenman

S-osakuntien yhteiset Halloween-pippalot olivat hiljaiset, mutta sitäkin hienommat. S-Osis oli peitetty seitein, harsoin ja hämähäkein ja tunnelmaa loivat värivalot sekä kurpitsalyhdyt. Illan ohjelman ehdoton suosikki oli arkkuposeeraus-huone, jossa valokuvaajamme Aake otti potrettikuvia juhlijoista oikeassa hautausmaassa. Parhaan poseerauksen palkinnon voitti Saara M. (yllä).

Seniorijuhlat

Anna Stenman

Tämän vuoden seniorijuhlat eivät jääneetkään nykyisen salin viimeisiksi, sillä remonttisuunnitelmat siirtyivät hiukan eteenpäin. Vieraita oli silti yhdeksän pöydällistä ja menoa riitti. Pitkästä aikaa sennuilla nähtiin jopa kalakukkukirurgia, jonka toimitti Riikka Roine kahden ihastuttavan avustajansa kanssa. Työvälineiden käyttöönotossa oli huomattavissa pientä haparointia, mutta onneksi operaatiossa käytettiin reippaasti voimakasta alkoholia sterilioimiseen. Riikka palkittiin onnistuneesta operaatiossa kalakukko-kirurgian MA professuurilla.

Valokuvat: Mira Tammelin

Pikkujoulut

Anna Stenman

Joulukuun alussa pippaloitiin perinteisissä yhteis-osakuntalaisissa pikkujouluissa. SKO, SHO ja TPO kerääntyivät samaan saliin nauttimaan kinkuista, laatuista ja glögistä. Misteli väkerrettiin kattoon ja pukkikin käväisi Venäjältä tuomassa kilteille lapsille lahjoja. Osakunnan lahjojenjakoperinne on hyvin yhteisöllinen, ollaanhan jouluna kuin yhtä perhettä ja jakaminen kuuluu asiaan. Jos pukilta saa epämieluisan lahjan, voi sen vaihtaa jonkun aiemman lahjansaajan kanssa: kaveri saa sinun lahjasi ja antaa omansa sinulle. Näin kaikki saavat nauttia "oman osansa" lahjoista ;)

Miestenkerho suosittelee

Aki Halonen
Valokuva: Alko

Slottskällans Imperial Stout

Ruotsalainen maukas imperial stout? Kuulostaa yllättävältä ruotsinlaivojen Norrlands Guldien ja vähän kotoisia keppanoita mauttomamman folkölin jälkeen. Slottskällansin näkemys tuhdistä stoutista on kuitenkin erinomainen ja ansaitsee Miestenkerhon varauksettomat suositukset.

Väriltään SIS on musta, ruskea vahto on hentoinen. Tuoksu on savuisen kahvinen, mutta kuitenkin makean hedelmäinen. Maku on jopa hieman tuoksua makeampi, aavistuksen suklainen. Tuntumassa on tiettyä kuivuutta, osin varmasti kovin tummista maltaista johtuen. Alkoholi ei juurikaan maistu, mutta sen tuoman lämmön huomaa; hieno saavutus yhdeksän tilavuusprosentin tuotteelta. Kaiken kaikkiaan kyseessä on hieno ja monimuotoinen tulkinta perinteisestä oluttyypistä, joka sopii niin talviseksi lämmittäjäksi, hienostuneeksi jälkiruoaksi kuin rauhassa siemaittavaksi maistelu- tai seurusteluolueksi.

Alko teki suorastaan kulttuuriteon ottaessaan SIS:n valikoimiinsa vuonna 2008, mutta tämänhetkinen saatavuus näyttää sen verran heikolta, että mielessä pyörii epäily valikoimista tippumisesta. Toivottavasti pelko on kuitenkin aiheeton, ja tätä erinomaista olutta on pian taas saatavilla Turunkin A-marketeista. Mikäli saatavuus Suomen puolelta kuitenkin tyrehtyy, niin suosittelen ehdottomasti tekemään pienen olutekskursion Tukholmaan, josta tätä nektaria löytyy lähes puoli-ilmaiseksi. Oikeastaan voin muutenkin suositella varauksetta tutustumista Tukholman oluttarjontaan, mutta siinä riittää kerrottavaa erilliseksi jutuksi asti...

Chevaliers de la Table Rouge

Punaisten viinien nauttijoiden kerho

Petri Teräspuro

Osakunnan viinikerho Chevaliers de la Table Rouge on toiminut jo 1960-luvulta asti, ja moni onkin miettinyt sen pitkän iän salaisuutta. Toimitus lähti selvittämään tätä mysteeriä syksyllä, ja jo hieman aiemminkin. Vastaus on kuitenkin ollut tiedossa jo pitkään: viinien maistelua leppoisissa tunnelmissa, ilman hienostelevaa kuppiin sylkemistä. Nämä yksinkertaiset ainesosat saavat myös ChTR:n mestarit ja osakunnan seniorit palaamaan keskiviikkoisin viinin, leivän ja juuston merkeissä osakunnan toimistolle.

Toimistolla viihtyvät niin SHO:n kuin SKO:nkin seniorit, kuten myös yliopiston henkilökunnan väki. Ainoa, mikä on pitemmän aikaa vakiasiakkaista puuttunut, onkin osakunnan juniorijäsenet.

Syksyn aikana moni on kuitenkin löytänyt kerhon ja viinien ihmeellisen maailman. Myös allekirjoittanut on nyttemmin narahtanut ja jäänyt koukuun viinien maailmaan. Oppipojan arvolla porskutetaan k o h t i kisälliä ja toivottavasti tulevaisuudessa pääsee liittymään osakunnan ChTR:n mestarien joukkoon. Pitkästä aikaa osakunnan juniorijäsen on nimetty kisällin arvoon!

Lyhykäisyydessään ilta kuluu viinien väriä, tuoksua ja makua vapaamuotoisesti arvostellen. Viinejä on illassa kaksi. Aluksi pullot pidetään piilossa ja viinejä maistellaan "sokkona". Kun ensimmäinen pullo nostetaan pöydälle, jokaisen tehtävänä on arvata, onko se tarjoiltu korkeassa vai matalassa lasissa. Paljastuksen jälkeen arvioidaan viinit kouluasteikolla ja pyritään arvaamaan, onko toinen viineistä Bourgognesta, Bordeaux'sta, muusta Ranskasta, Italiasta, Espanjasta, muusta Euroopasta vai jostain muualta. Oikein arvanneet saavat pisteitä ja vielä lähemmäksi arvanneet saavat kaksikin.

Toimituksen mielestä opiskelijalle ei ole parempaa paikkaa maistella punaviinejä kuin osakunnan toimiston hämyisessä valossa. Onneksi sentään yksi lamppu on kirkas värin tarkastelemiseen. Seniorit tuovat kerhoon arvokkaan lisänsä tietoineen, sekä siksi että erikoisemmat ja välillä kalliimmat viini jäisivät opiskelijabudjetin ulkopuolelle, ja siten maistamattomina hyllyyn. ChTR on todellakin opiskelijaystävällinen paikka ja sitä kuvastaa muun muassa se, että ensimmäinen kerta on ilmainen. Lisäksi opiskelijoiden tarvitsee maksaa maksimissaan 6 euroa kerrasta, vaikka maisteltavana olisi kallista viiniä. Tosin yleensä osallistujien määrä laskee hinnan pariin tai muutamaan euroon.

Suosittelen itse ainakin kertaalleen käymään kerhon tapaamisessa, mikäli punaviinihammasta vähänkään kolottaa. Kerho kokoontuu yleensä keskiviikkoisin klo 19.00 osakunnan toimistolla. Punaviinien tuoja päätetään edellisessä kokouksessa vapaaehtoisten joukosta. Oletko sinä niin ovela juniorijäsen, että pystyt puijaamaan kaikkia mestareita? Nähdään seuraavassa tapaamisessa!

Viinikerhon kuulumisia

Muistiinpanoista koonnut Petri Teräspuro

Viinikerho ChTR on ehtinyt maistella vuoden aikana aikamoisen määrän erilaisia punaviinejä ja arvosteluja on kertynyt. Tässä taas pari esimerkkiä mukavan ikääntyneistä viineistä.

Poggio al Tufo Rompicollo 2006

Toscana, Italia, noin 13 €
Sangoviese (60%), Cabernet Saubignon (40%)

Väri: vaaleahko, samean rusehtava

Bouquet: kevyt, vadelmainen, pirteä, pyöreä, pehmeä, tupakkaa

Maku: marjainen, karpaloinen, paahteisen hedelmäinen, "öljyinen", tasapainoinen

Jälkimaku: pyöreä, hieman happoja, lyhyehkö

Pisteet: 8-

Alkon sana: täyteläinen, notkea, kypsän kirsikkainen, viikunainen, mehevä, hennon nahkainen, mausteinen

Duc de Larsan 2005

Madiran, Ranska, noin 10 €
Tannatrypäle

Väri: tummempi punainen, myös violetti vivahdus

Bouquet: kirsikkaa, makeahko, saunavihtaa, raikas

Maku: paljon tanniineja, sitrusmaista punaista hedelmää, koivunlehtiä

Pisteet: 7,5

Alkon sana: täyteläinen, tanniininen, nahkainen, kirsikkainen, tamminen

”Tää karttu voipi lähtyä ihan mihin vaa” - SKO Open

Petri Teräspuro

Aamu alkoi muuttua päiväksi, kun kenttiä alettiin pystyttämään syyskuun viimeisillä viikoilla. Mutta hetkinen, eihän liiga ole vielä alkanut. Aivan! Vuodenajat vaihtuvat ja vaihtuvat - vai pitäisikö sanoa että perinteetkin laajentuvat. Kevään vähäisen osanottajamäärän vuoksi viisas kyykkämestari kisälleineen päättivät siirtää perinteisen turnauksen syyskuulle ja kokeilla, miten karttu lentäisi lukuvuoden alussa.

Päivässä oli kaikki muut ainekset loistavalle kyykkämittelölle, paitsi että samalle päivälle olikin osunut Turun palo – pesäpalloturnaus, joka hieman verotti osanottajia. Paikalle oli kuitenkin eksynyt ainakin viisi joukkuetta ja näiden kanssa lähdettiin ottelemaan. Listoilla vilahteli tuttuja nimiä, kuten Offside Pussys ja Team Peenislintu - unohtamatta tietenkään HCK:ta, joka vielä porskuttaa voimakkaana liigassakin.

Yksi kuitenkin puuttui joukosta, nimittäin puolustavaa mestaria ADS:ää ei näkynyt

missään. Mikäli siis ei laskettu osakunnan riutunutta vaakunamestaria, joka oli ehtinyt pari tuntia nukahtaa osakunnan toimistolla, kuulemma joukkuerekrykierroksen jälkeen. Selvisi, että kaksi joukkuelaisista oli krapulassa, mukaanlukien vaakunamestari itse, yksi kipeänä ja neljänestä ei tietoa. Ilmeisesti he olivat halunneet antaa tasoitusta vastustajilleen, mutta homma olikin kääntynyt pääläelleen. Vaakunamestari liitettiin siis osaksi aikaa osakunnan joukkueeseen.

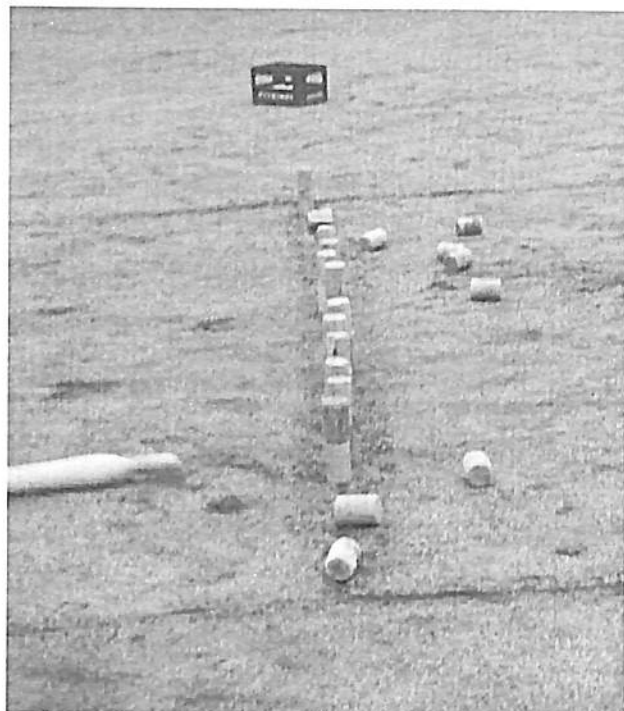
Pelit alkoivat! Karttu lensi kesäterässä yllättävän hyvin monella pelaajalla. Joku näytti käyneen harjoittelemassakin, tai ehkä oli muuten vaan heitellyt isoja puupölkkyjä mielivaltaisesti mummon mökillä. Itse pelit menivät vanhalla tutulla kaavalla, ja pronssiotteluun saatiin vastakkain OffSide Pussys ja Läbotomia. Kullasta lähtivät kamppailemaan oman osakuntamme SKO-joukkue sekä yllättäen HCK. Tätä ennen vaakunamestari oli alkanut tärisemään harmonisella taajuudella ja hänen oli aivan pakko poistua.

Kovan väännön jälkeen pronssiottelun voiton vei ainakin kirjoittajan muistin mukaisesti Läbotomia. Kullasta taisteltiinkin sitten kynsin ja hampain. Ensimmäinen erä meni hyvinkin tasaisesti, vain hieman HCK:n puolelle. Toisessa erässä toisella joukkueella lähti homma kokonaan lapasesta ja Proffassa palkinnot jaettiin perinteisesti ensin SKO:lle ja sitten HCK:lle. HCK siis palautti parin vuoden tauon jälkeen SKO-Open-mestaruuden itselleen ja sai nyt nimensä myös Kuraattorin maljaan ADS:n kahden voiton perään. Niin voittoputki katkesi ja sananlaskun kirous vältettiin.

Kirjoittajalla oli jälleen kerran hupaisaa pelin tiimellyksessä. Toivottavasti vaan omakin joukkue joskus taas pääsisi pelipaikalle, jotta Kuraattorin maljaa koristaisi joskus myös D.E.E.K.U.:n nimi. Toivottavasti seuraavassa SKO-Openissa on sinunkin joukkueesi antamassa lisähaastetta vanhoille parroille!

Vuosijuhlaetiketti

Anna Stenman

Ensi vuonna on taas suurten juhlien aika, kun SKO täyttää 85 vuotta. Akateemisiin juhliin kuuluu monia kiemuroita, jotka olisi hyvä tuntea, etteivät kokeneemmat juhlijat päädy tuijottamaan oudosti ensikertalaisraukkaa. Toki juhlista selviää pohjaten yleisiin hyviin tapoihin, mutta tässä muistin virkistykseksi, ja joillekin uudeksi tiedoksi, hieman lisäohjeistusta tilaisuutta varten. Teksti referoi vahvasti samasta aiheesta kertovaa artikkelia KÄK-lehdestä vuodelta 1995.

Mitä päälle?

Erinäisten juhlatilaisuuksien ensimmäinen ongelma on vaatteiden valinta, sillä kukaan ei halua näyttää räikeästi yli- tai alipukeutuneelta. Onneksi kutsuun yleensä merkitään pukukoodi, ja mikäli sellaista ei löydy, on paras valinta "smart casual" eli siistit, puolijuhlavat arkivaatteet. Akateemiset juhlat ovat kuitenkin tavanomaista hienompia, joten pukukoodi on yleensä *tumma puku*, tosin joskus varustaudutaan *juhlapuvulla* ja joskus riittää pelkkä *arkipuku*.

Miehille siis kelpaavat tavanomaisesti tumma puku (ei siis värillinen tai kuvioitu) asusteineen, saketti, frakki tai smokki ja vastaavasti naisille juhlapuku tai pitkä iltapuku. Jos arkipuku riittää, kelpaa miehille tavallinen peruspuku ja naiset voivat laittaa päälleen myös housupuvun tai lyhyemmän hameen. Pareina saapuvien olisi luonnollisesti hyvä sovittaa vaatteensa yhteen, eli esimerkiksi frakin pariksi juhlapuku ja tumman puvun pariksi pitkä iltapuku.

Puvusta ei kannata kuitenkaan tehdä elämää suurempaa numeroa, sillä ei kukaan aja juhlista pois, vaikka asu olisi hieman etiketistä pielessä. Etikettisäännöt elävät ja

pääasia on näyttää juhlalliselta. Vaikka sinänsä vuosijuhlat ovatkin erinomainen tilaisuus hemmotella itseään laittautumalla oikein viimeisen päälle.

Osakuntanauhan salat

Kunnon osakuntalaisen kuuluisi juhlatilaisuuksissa sonnustautua osakuntanauhaan tai -ruusukkeeseen. Nauhaa myydään toimistolla, mikäli sellainen vielä puuttuu. Sekä naisilla että miehillä nauha kulkee oikean olan yli, kuten TYY:n 1920-luvulla laatima nauhaohje valistaa. Ei siis naisilla vasemman olan yli – meillähän naiset erottaa muustakin kuin nauhankäyttötavasta. Nauha ei kuitenkaan saa koskettaa paljasta ihoa, minkä takia naisille sallitaan myös ruusukkeen pitäminen olkaimettoman puvun kanssa.

Karjalaiseksi itsensä tuntevat pitävät nauhaa punainen raita ylöspäin, savolaisilla on keltainen ylhäällä. Jos juhlija omistaa useita nauhoja, niistä rakkain tulee asetella ylimmäksi, eli lähimmäs sydäntä. Nauhoja ei saisi kuitenkaan olla loputtoman monta, yleisenä ohjesääntönä pidetään maksimissaan kolmea.

Mahdolliset akateemiset kunniamerkit kiinnitetään nauhaan tai ruusukkeeseen. Ahkerasti osakunnan hyväksi työskennelleillä voi näkyä harrastemerkki ja vielä ahkerammilla ansionauha, joka on tavallista paksumpi osakuntanauha. E erityisen pitkäaikaiset ahertajat on palkittu ansiomerkillä. Näiden lisäksi on joitakin vielä arvokkaampia, mutta kohtalaisen harvinaisia kunnianosoituksia, kuten inspektorin nauha. Jos törmäät henkilöön, jolla on jokin tunnistamaton mutta vaikuttavan näköinen nauha tai merkki, kannattaa osoittaa kantajalle sopivaa kunnioitusta.

Juhla alkakoon

Juhlapäivä aloitetaan aamupäivällä, jolloin lippukulkue marssii haudoille muistamaan sankarivainajia, Karjalaan jääneitä vainajia ja pois nukkuneita jäseniä.

Iltajuhla alkaa ilmoitettuun aikaan, joten myöhässä ei sovi olla. Isäntä ja emäntä toivottavat vieraat tervetulleiksi juhla-paikalla. Alkumalja kädessä kannattaa siirtyä tutkimaan pöytäkarttaa, jotta tietää, minnepäin kukakin on sijoitettu istumaan. Mikäli on tullut seuralaisen kanssa, pari on istutettu vierekkäin: mies vasemmalle puolelle ja nainen oikealle. Yksin tulleita ei vierailla on valittu parit muiden parittomien vieraiden keskuudesta. Todelliset herrasmiehet voivat etsiä illan daaminsa etukäteen ja ohjata hänet myöhemmin pöytään.

Seurustelu- ja tutustumistuokion jälkeen emäntä ja inspektori johtavat vieraat pöytiin. Juhlijoiden ei kuitenkaan kuulu heti istua, sillä ensin liput kannetaan sisään. Kun sen jälkeen on asetettu paikoilleen, on kohteliasta esittäytyä muille lähitienoilla istuville.

Pöydältä löytyy pöytäohjelma, joka kertoo sekä illan menun että muun ohjelman. Ohjelmanumeroiden koittaessa on syytä noudattaa yleistä kohteliaisuutta, eli jättää keskustelu tauolle ja istua kiltisti pöydässä ohjelman loppuun saakka. Mikäli on sattunut juuri lähtemään vaikka naistenhuoneeseen ennen ohjelmanumeron alkua, on kohteliasta odotella salin ovella sen loppumiseen ennen kuin palaa paikalleen.

Illan aktiviteetit

Pöytäohjelman lisäksi juhlijoille jaetaan laulumonisteita, mikäli he eivät ole varautuneet laulukirjoilla. Juhlissa on luultavasti laulunjohtaja, jolle kuuluu esittää laulutoiveet ja joka ilmoittaa laulun nimen ja numeron, kun se aloitetaan.

Pääjuhlan lopuksi ovat vuorossa vanhat tanssit. Ohjelman takasivulla on tanssikortti, johon kirjoitetaan tanssivaraukset: kunkin tanssin kohdalle sen henkilön nimi, joka on sinut sen ajaksi varannut – sekä varatun että varaajan korttiin. Tavallisesti sekä nimetty tanssi että sen jälkeen tuleva valssi kuuluvat samalle parille, eli tansseja varataan oikeastaan kaksi kerrallaan. Illan ensimmäisen varauksen tulisi automaattisesti kuulua pöytäkumppanille.

Aika vaihtaa vapaammalle

Tanssien jälkeen iltajuhlan virallinen osuus on ohi ja siirrytään jatkoille. Vapaa- muotoisilla jatkoilla on asukin vapaa, joten daamit voivat vaihtaa kenkäänsä korottomiin ja vetää olkapäilleen lämpimämpää vaatetta. Sekä ruokatarjonta että tanssimusiikki ovat vaihtuneet vähemmän juhlaviin, mutta aivan yhtä nautittaviin versioihin. Kuuteen asti valvoneet pääsevät herättämään naapuruston laulamalla *Jaakko kultaa*, jonka jälkeen alkaakin olla aika siirtyä sillikselle nauttimaan elvyttävää, rasvan ja suolan täyteistä aamiaista.

Nähtyä kuultua
Haistettua
Maistettua

"LAPSI LOPETTAA KITINÄN, KUNHAN SEN RASVAA KUNNOLLA."
- LEPPÄÄVÄ TOLLUNDILAINEN

"SULLA EI TOSIAANKAAN OLE VARAA MORALISOIDA. JÄTKÄ ON
27 EIKÄ VIELÄ NAIMISISSA. JA PESISIT JOSKUS TUKKAS!"

OSAKUNNALLA NÄHTY FIDELIN JA RAULIN TUNTEMATTOMAMPI
VELI SKÅL.

"MÄ HALUAISIN VAAN KOTIIN MUN MIELIKUVITUSMAAILMAAN, MISSÄ
MÄ VAAN PANEN KOKO AJAN."

IN

- islantilaistytöt
- uudet nettisivut
- "sillä tavalla perseestä" ja "peruttu"
- sitsit

OUT

- psykedeeliset 50-luvun lastenlaulut
[toim.huom. toivottavasti tuli vuosiluku oikein, oli
aika sattuisesti kirjoitettu]
- joululaulut marketissa
- sikainfluenssasta keskustelu